

הרשע, ושואל. **מֵאֵי בְּנִזְק הַמֶּלֶךְ. כְּמָה דָּאתְּ אָמַר,** (יהושע ז)
וְהִכְרִיתוּ אֶת שְׁמֵנוּ מִן הָאָרֶץ וּמָה תַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל אם ח"ו יכריתו את עם ישראל, א"כ שם הוי"ה ב"ה מה יהיה עימו. **דְּהָא**
שְׁמָא עֲלָאָה, לָא אַתְקִיִּים בְּקִיּוּמֵיהּ, וְדָא אִיהוּ בְּנִזְק
הַמֶּלֶךְ שהרי השם העליון שהוא הוי"ה ב"ה אינו עומד בקיומו בלי עם ישראל וזה
 הוא בנזק המלך.

וּכְדִין, וְהָמָן נִבְעַת מִלְפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמְּלַכָּה ואז בעת הישועה
 שבו נתלבש הס"מ בהמן, אז המן הרשע נרתע מלפני המלך והמלכה שהם
 זו"ן **כְּדִין, נְהִירוּ דְאַנְפִּין,** ואז תהיה הארת הפנים העליונים של זו"ן שמקבל
 אור מא"א **וְכָל חִירוּ אֲשֶׁתִּכַּח** וכל מיני שמחה נמצא מז"א אל השכינה
 ומהשכינה לעם ישראל, **וְיִשְׂרָאֵל נִפְקֵי לְחִירוּ, בְּהֵוּא יוֹמָא** יצאו
 לחירות באותו היום שהוא יוה"כ כמו פורים. **כְּדִין מֵהָוּא יוֹמָא**
וְלְהֶלְאָה ואז מאותו יום והלאה, **חִירוּ וְחִדּוּהּ בְּאַתְנַגְלִיא,**
לְשִׁלְטָאָה עָלֵיהּוּ חירות ושמחה יהיו בגילוי בלי פחד מהחיצוניים לשלוט
 עליהם בגילוי, **כְּדִין בְּעֵי לְמַחְדֵי עֲמָהוֹן** ואז צריך לשמוח עמהם עם עם
 ישראל **מִכָּאן וְלְהֶלְאָה, כְּמָה דִּיִּהְבּוּ לִיהּ חוּלְקָא**
לְאַתְפָּרְשָׁא מְנַהוֹן מכאן ואילך כמו שנתנו לו לס"מ חלק את השעיר לעזאזל
 לפרוש מהם, **הָכִי נִמְי יְהִבִּין לְשָׂאר עֲמִין, לְאַתְפָּרְשָׁא**
מְנַהוֹן לְתַתָּא כך ג"כ נותנים לשאר אומות העולם כדי שיפרשו מהם למטה.

זהר לפרשת פרה

פרשת במדבר קע"ט ע"ב

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר (במדבר י"ט) **זאת חֻקַּת**

הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לֵאמֹר וְגו'. רבי יוסי פתח,

בשבח התורה כדי לפרש מה ההבדל בין זאת חוקת התורה לבין זאת התורה (דברים ד)

ובתחילה יקדים לדבר בשבח התורה: **וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה**

לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. תא חזי, מלין דאורייתא בא וראה דברי

התורה קדישין אינון, עלאין אינון, מתיקין אינון, קדושים הם

מעולם הבריאה, עליונים הם מהיצירה, מתוקים הם מהעשיה. **כָּמֹה דְכֶתִיב**

כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים יט), **הַנְּחֻמָּדִים מִזֶּהָב וּמִפָּז רָב וּמִתּוֹקִים**

מִדְּבַשׁ וּנְפֹת צוּפִים. מאן דאשתדל באורייתא ולכן מי שמשדל

ועוסק בתורה, **כְּאֵלוֹ קָאִים כָּל יוֹמָא עַל טוֹרָא דְסִינַי וְקַבִּיל**

אוֹרֵייתָא כאילו עומד כל יום על הר סיני ומקבל את התורה, כי יש כח למתיקות

התורה אפי' אחר אלפיים שנה למי שעוסק בה והיא מאירה כיום נתינתה. **הִנָּהּ הִיא**

דְּכֶתִיב זה מה שכתוב (דברים כז), **הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לְעָם.** ופי' רש"י,

בכל יום יהיו בעיניך כאילו היום קיבלת אותם מהר סיני, ולכן אפי' לאחר אלפיים שנה כאילו

היום ניתנה לנו, **וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא** והרי כבר פירשוהו החברים, שחביבה

תורה על לומדיה כיום נתינתה.

כְּתִיב הָכָא כְּתוּב כַּאן וְזֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה, וְכְתִיב וְכָתוּב וְזֹאת הַתּוֹרָה, מָה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי מה ההבדל בין ו-זאת התורה לזאת

חקת התורה, א', מדוע כאן כתוב וזאת בתוספת ו'. ב', מדוע בזאת התורה כתוב בלא חוקת.

אֵלָא רְזָא עֲלָאָה הוּא סוד עליון וגדול הוא, **וְהָכִי אוֹלִיפְנָא** וכך

למדנו, **וְזֹאת** זאת היא השכינה שהיא "מלכות" ואות ו' הוא ז"א, **הַתּוֹרָה**

לְאַחֲזָאָה כְּלָא בִּיחֻדָּא חַד להראות שזו"ן כולם ביחוד אחד הם, כי אות

ו' הוא ז"א ו"זאת" היא המלכות, **וְלֹאֲכַלְלָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּקוּדְשָׁא**

בְּרִיךְ הוּא ולכלול השכינה עם הקב"ה, **לְאַשְׁתַּכְּחָא כְּלָא חַד בְּלָא**

יִירוּדָּא להראות שהת"ת ומלכות שניהם אחד בלי פירוד כלל, שהת"ת לבד כולל

בתוכו גם את הנוק'. **וְזֹאת כְּלָל וּפְרָט כְּחֻדָּא, דְּכַר וְנוֹקְבָא** המלכות

שנקראת זאת, היא נקראת "כלל" כי כוללת בתוכה את העליונים ואת התחתונים, "ופרט"

הוא ז"א כי בו נפרטים הו"ק, הם אחד זכר ונקבה. **וּבְגִין כְּךָ** ובשביל כך, **וְזֹאת**

הַתּוֹרָה וְדָאֵי. אֲבָל זֹאת כְּלָא תּוֹסֶפֶת וָא"ו, כמו שפירשנו אבל

זאת חקת התורה בלא תוספת ו' מראה על השכינה לבדה הנקראת **חֻקַּת הַתּוֹרָה**

וְדָאֵי, וְלֹא הַתּוֹרָה, דִּינָא דְאֹרִייתָא, גִּזְרָה דְאֹרִייתָא ולא

התורה לבד אלא חוקת התורה דיני התורה וגזירות התורה כי עסק התורה הוא בחי' ת"ת

שהיא עצם התורה, כי והשכינה היא רק חוקים ומצוות, דין התורה גזירות התורה כי היא המלכות עושה הדינים והגזירות כי היא בית דינו של הת"ת.

ענין "הפרה" היא במלכות דקדושה, המתלבשת בתוך הקליפות ומבררת את הניצוצות הקדושים מתוכם בסוד ומלכותו בכל משלה. ואז אותם ניצוצות חוזרים לקדושה, וזה פי' מטהרת את הטמאים, היינו ניצוצות הקדושה בתוך הקלי', ומטמאה את הטהורים, היינו המלכות הטהורה כאשר הולכת לקלי' לברר הניצוצות משם ואז יורדת בין הקליפות ומחללת טהרתה וקדושתה.

דִּבְרַ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה, הִיא פָּרָה לְדַבְּיוֹתָא קָא אַתְיִיא. זאת הפרה האדומה שהיא בחינת מלכות

שיורדת לקליפות, לטהר היא באה. לְדַבְּאָה לְמִסְאָבִי הרי היא באה לטהר ולנקות הטמאים, והכוונה על ניצוצות הקדושה שבקליפה. **פָּרָה דְקַבִּילַת מִן שְׂמַאלָא.** המלכות נקראת פר"ה פ"ר ה' שמקבלת ה"ג מן השמאל דז"א שאות הה'

שהיא השכינה מקבלת פ"ר דינים שהם ה"ג מנצפ"ך מז"א והרי פרה, ועי"ז היא יורדת לקליפות לברר ניצוצי קדושה. **וּמֵאֵן הוּא לְשְׂמַאלָא. שוֹר** ומי לשמאל?

שור שהוא גבורה דז"א, כי אלהים דיודין גימ' ש' ואלהים בריבוע גימ' ר' וחמשה אותיות אלהים שנכללו ביסוד הם אות ו' הרי שור **בְּמָה דְאֵתָ אָמַר,** כמו שנאמר (יחזקאל א) **וּפְנֵי שוֹר מִהַשְּׂמַאל** א"כ גבורות שבשור הם בשמאל.

אֲדוּמָה, פי' סוּמָקָא בּוֹרְדָא אדומה כשושנה שיש בה מעט לובן שיש בה בחי' רחמים. **דְּכַתִּיב,** (שיר השירים ב) **כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחֹתְמִים**